ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

červen 2017

ÚVOD

Milí Vodňanští,
tak si představte, že tu ZASE MÁME LÉTO… no, to vám asi netřeba připomínat. Jednu méně zřejmou záležitost bychom však na úvod sdělit chtěli. Někteří přívrženci momentálně vládnoucí dvanáctky nás napadají, že pod našimi články není pokaždé uveden konkrétní autor.
Věřte-nevěřte, v našem spolku může být na různé věci beztrestně různý názor, tudíž když je pod článkem podepsán „tým VPZ", může kdokoliv z týmu pisatelů nebo členů prohlásit, že se s jakoukoli formulací či odstavcem neztotožňuje, a sporná pasáž bude přepracovávána tak dlouho, až se všichni shodnou. Ale abyste i vy ostatní snad nakonec neměli pocit, že se autoři schovávají za většinu, budeme hlavní realizační tým okolo Úlovků na závěr uvádět. Klid a pohodu do vašich srdcí (a pěkné dovolenkové počasí rovněž) přeje

Tým Vodňany pro změnu

HLAVNÍ TÉMA:

Příběh Škorny

Prostor, který má potenciál být přirozeným centrem „republiky za tratí". Jakou podobu bude mít v budoucnu? Rozhoduje se o tom právě teď.

Když na počátku 16. století zakládali rybníček Škornička, bylo město ještě daleko. Určitě by si tehdy vodňanský měšťan Jan Škorně nepředstavil, že ten samý prostor v roce 2010 označí obyvatelé Vodňan v rámci projektu pocitových map za ‚nejošklivější místo ve městě'. Stav „přírodního koupaliště" byl po dlouhý čas trýznivý – řešení areálu Škorny se tak v roce 2011 stalo jednou z priorit strategického plánu rozvoje. Proto jsme se rozhodli na začátku našeho působení na radnici do Škorny ‚pořádně obout'.

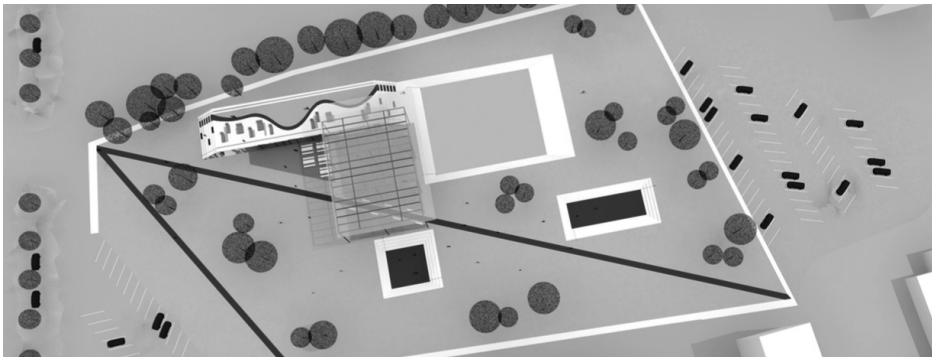
Jak má prostor Škorny vypadat?
Nejdříve jsme shromáždili podněty od občanů. Názorů zaznívalo mnoho – od krytého bazénu, přes biotop koupaliště až třeba po cvičiště pro psy. Škornu jsme pak přihlásili do architektonické soutěže o Cenu Petra Parléře. Nechali jsme otevřené zadání – nechť architekti sami prověří, jak by celý prostor nejlépe řešili. Sešlo se sedm různých návrhů. Samotní autoři představili široké veřejnosti své projekty přímo na Škorně v září 2011. Poté byly vystaveny čtvrt roku na radnici, aby si je každý občan mohl prohlédnout a pomocí různobarevných lístků se k nim vyjádřit. Nakonec zastupitelstvo volilo mezi dvěma nejoceňovanějšími řešeními

– jak z hlediska odborné poroty, tak i občanů – tedy zda půjde o park s centrálním rybníkem anebo biotop přírodní koupaliště. Na jaře roku 2012 se zastupitelstvo rozhodlo pro druhou variantu.
Vnímali jsme, že na tehdejší dobu jde o řešení v Čechách poměrně unikátní. Kupř. v sousedním Bavorsku jde ale o trend posledních let, kde jasnou výhodou provozu přírodního biotopu je to, že nezatěžuje rozpočet města vysokými náklady (ve městě Königstein, které jsme navštívili, si dokonce koupaliště na sebe vydělalo). Pískové filtry pak zajišťují to, aby se voda čistila v dostatečné kvalitě a celkově bylo koupání ‚na úrovni'.

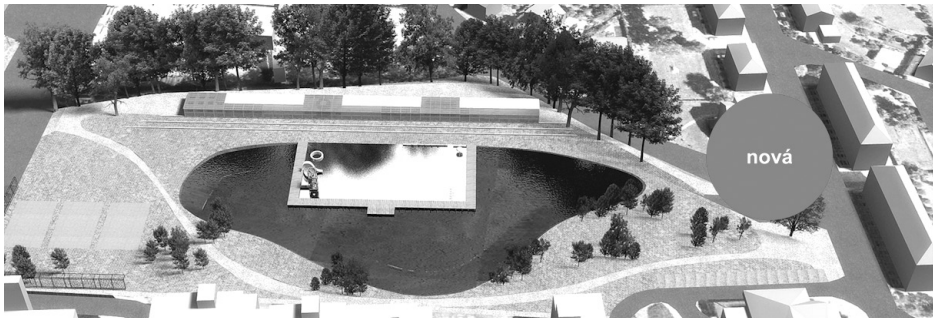
Proč projekt nepokračoval dál?
Ukázalo se, že pozemky pod stávajícím koupalištěm nejsou v majetku města, ale státu. ‚Kostlivec', který se neřešil desítky let. Zahájili jsme proto intenzivní jednání s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových. Převod pozemků na město proběhl ale až v roce 2016. Podoba Škorny se tak stala opět aktuální. Současné zastupitelstvo původně vytyčený směr zrušilo (biotop koupaliště moderního střihu a znovuobnovení rybníku). Pak zaznívaly ze strany vedení města z našeho pohledu velmi nešťastná řešení – přístup, že „postavíme oplocený, modrý bazén" a pak se uvidí. Hlavně, aby se to stihlo do voleb ...

Co teď?
Příjemně nás překvapilo, když letos na jaře radnice oslovila jiného architekta, Filipa Dubského, aby vypracoval koncepční návrh řešící celé území (včetně dvou opuštěných kotelen). Z našeho pohledu jde o jednoznačný posun. V našich ‚Úlovcích' není prostor prezentovat tento návrh. Věříme ale, že radnice tak bude činit dostatečně. (Když píšeme tyto řádky, nevíme, jak dopadlo veřejné projednání Škorny 14. června.)
Je nám líto jen, že v případě realizace tohoto architektonického návrhu zmizí z prostoru téměř všechna voda – a v ‚republice za tratí' ji tak v podstatě dnes už nikde nenajdeme. Na druhou stranu projekt počítá s etapovitým řešením. Věříme, že postupně si Škorna získá tu nejlepší možnou podobu.
Největšími znalci prostoru Škorny jste vy, kteří v jejím bezprostředním okolí přímo bydlíte. Vedení města prezentuje současnou podobu návrhu na webových stránkách. Prosíme, prostudujte si ho a řekněte k němu svůj názor – ať už na veřejném projednání, mailem či osobní návštěvou. Má to smysl – vždyť řešíme prostor, ve kterém budeme (anebo nebudeme) po další desítky let.

Viktor Blaščák, Karel Burda, Pavel Janšta

Návrh z roku 2017

Návrh z roku 2012

Současný stav Škorny

Filosofie sdílení

Také jste si všimli malé nenápadné knihovničky v hale polikliniky ve Vodňanech? Opírají se tam vedle sebe méně či více atraktivní knihy, které jejich původní majitel už přečetl a rozhodl se je poslat dál. Není snad nic horšího než pohled na knihu někde u popelnice na tříděný odpad. Současně určitě všichni známe ten bezradný pocit, když zjistíme, že naše domácí knihovna „praská ve švech" a nastává nerudovská otázka „Kam s ním?". V duchu děkuji nápadu předávat si knihy, jejichž čas ještě zdaleka neskončil. Kromě knih se totiž tato filosofie sdílení začíná týkat stále většího počtu artiklů. Nedávno jsem četla, že v Číně se systém těší takové popularitě, že si lidé půjčují nejenom auta, kola, ale i třeba cestovní kufry. Ekologové tomu říkají princip trvalé udržitelnosti, ekonomové sdílená ekonomika. Radost mi kazí jen jedna obava. Od technicky vzdělaného známého vím o takzvaných „kazítkách", kterými prý výrobci opatřují nově vyrobené zboží, aby se nedožilo vysokého věku - aby sloužilo jen do konce záruční doby a pak se rozbilo a jejich majitel byl přinucen koupit si novější a zcela jistě lepší modernější zboží a hory věcí se tak mohly obnovovat. Mají je auta, elektronika, a dokonce prý i textil.

Ale věřme spíše v optimistické konce. Tak jako nejspíše nepředpokládáme, že si z knihobudky jednou vyzvedneme knihu, jejíž stránky budou špatně čitelné nebo dokonce prázdné, věřme, že i ve Vodňanech se budeme stále častěji setkávat s podobně osvícenými nápady, které nám budou mile zpříjemňovat život.

Radka Madarová

Úlovky z vodňanského rybníčku

Za tišší Zátiší

Volejte sláva a tři dny se radujte … zdá se, že projekt revitalizace lesoparku Zátiší se dává opět do pohybu. Vše tak nějak skončilo v roce 2014 architektonickou soutěží, kdy byl vyhlášen vítězný návrh, jak „uchopit“ celý prostor. Nu dnes, zdá se, se posouváme dál … byla podána žádost o grant, byl sestaven i jakýs-takýs tým a o Zátiší se zase mluví. Jsou to sice zatím jen takové nesmělé dětské krůčky, ale buďme rádi i za ně. V reálu je totiž smutnou realitou, že svah v Zátiší zarůstá a bez řádné péče pustne ...

Betonové výrobky z Vodňan nebudou. Přijde jiná firma?

Těm z vás, kterým unikla stejnojmenná zpráva v novinách o „tej našej betonárce“, vlastně pardon, novém závodu na výrobky z betonu, si dovolujeme připomenout aktuální situaci tak, jak nám byla formulována vedením nové společnosti a jak byla zmíněna i v tisku: „Dilema, zda bude nový závod přínosem nebo naopak, už Vodňanští řešit nemusí. Společnost Beton Brož plánovala u Vodňan postavit závod na betonové výrobky. V září však změnila majitele. A ten o něj nemá zájem. Nově vzniklá skupina DITON – Beton Brož se stala největším výrobcem betonových

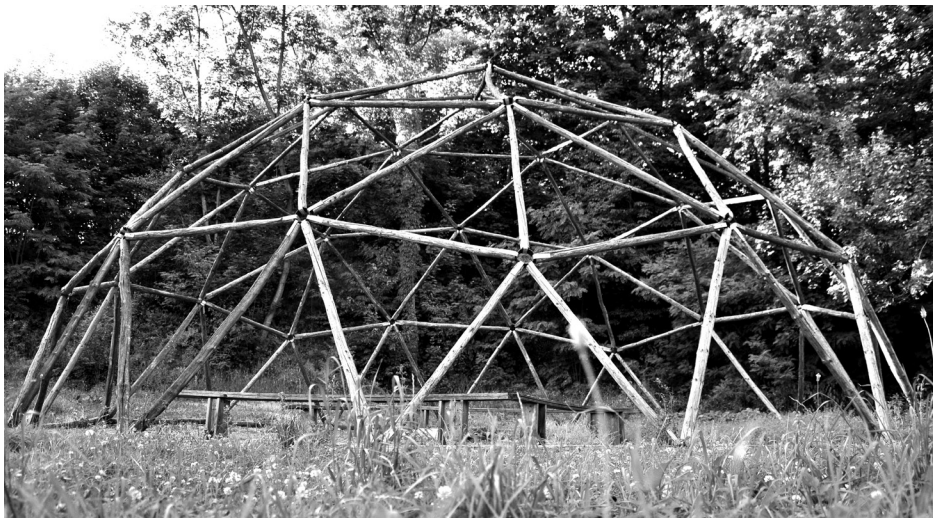

foto: Ondřej Šmíd

výrobků v ČR, se sedmi výrobními závody napříč republikou, uvedl ředitel společnosti DITON Tomáš Fojtík s tím, že spolu s koupí došlo k přehodnocení investiční a obchodní politiky a strategie společnosti.“ - konec citace. Za zmínku stojí ještě jedna pasáž v závěru: „Představitelé města o změně nevědí. Dál připravují nový územní plán …“, což znamená, že zemědělci (kterých je v zastupitelstvu města podstatná část) každopádně změní zemědělskou půdu na průmyslovou zónu a může tam tudíž stát i něco daleko horšího…

Kapr nebo kuře?

Město rybářské tradice nebo vodňanského kuřete anebo…? Tohle asi bude také řešit nový ředitel knihovny, jehož pracovní naplní bude navíc i propagace města. Dříve na to stačil místostarosta s vyčleněným rozpočtem 500 tis. Že by tomu už nerozuměl nebo nestíhal? A jelikož místostarosta sám se na zastupitelstvu (na tento dotaz) tvářil tajemně bezmála jako „hrad v Karpatech“, působí to celé trochu dojmem, že jde o nějaký přísně utajený projekt, ne nepodobný vývoji nové nukleární zbraně. Počkáme si tedy, až přijde ten správný čas a ukáže se, jaká to bude „bomba“.

Sedačky KD

O tom žádná, že si každý hlídá své teplé místo nebo židli. V tomto směru současná radnice překonala všechna očekávání. Oni těch židlí neboli sedadel pořídili hnedle 400 ... asi aby byla místa i pro příští generace. To není všechno. Se sedačkami se nakládá jako s nebezpečným odpadem. Přesouvá se z místa na místo a všichni jsme zvědaví, kdy vyleze na světlo boží. Nakoupeny byly za 320.000 bez DPH jako „vyběhlé“ (což je patrné na první pohled i z velké dálky) od divadla v Příbrami, poté byly uskladněny ve spediční společnosti a nakonec převezeny neznámo kam … Vbrzku bude následovat vysvětlení o výhodné koupi, výhodném uskladnění, výhodné revitalizaci a výhodné zástavbě do kulturáku … suma sumárum, suma, že se z ní posadíme, ale … bude to do měkkého.

Tým Vodňany pro změnu, editoval Tomáš Bednařík

foto: Ondřej Šmíd

INSPIRUJME SE:

Obec musí investovat do nápadů, říká starosta Dolních Břežan

Věslav Michalik je od roku 2004 starostou středočeských Dolních Břežan. Ospalou až nudnou obec s nepěkným socialistickým dědictvím se mu za dobu jeho působení povedlo probudit a dostat ji do časopisů, které píší o úspěšných proměnách právě takových sídel, jakým byly Dolní Břežany.

Časopis stavebnictví píše, že ještě relativně nedávno působily Dolní Břežany jako nezajímavá obec. Vnímal jste to tehdy stejně a jak vnímáte Dolní Břežany dnes?

Dolní Břežany jsem si se ženou vybrali, protože měly svůj genius loci. Ten však byl skryt hodně hluboko pod mnoha vrstvami nánosů, které z tohoto místa udělaly na konci éry socialismu opravdu velmi zanedbané a nezajímavé místo. Ostatně to by se dalo říci o většině obcí v tehdejším Československu. Dnes vnímám Dolní Břežany jako místo, které se snaží své genius loci obnažit, co nejvíce to jde. A místní obyvatelé i návštěvníci si to začínají stále více užívat.

Dolní Břežany získaly za plán výstavby nového náměstí vycházející z urbanistické studie cenu od Státního fondu rozvoje bydlení. Jak si vysvětlujete, že část veřejnosti vnímá podobné studie jako vyhozené peníze?

Mnoho lidí se snaží za vším vidět nějakou lumpárnu. A vyhodit statisíce za studii, která může skončit v šuplíku, nezní na první pohled jako nejlepší způsob utrácení veřejných peněz. Ale chce-li obec či město dosáhnout na lepší architekturu a lepší urbanismus, musí utrácet za studie, nápady, návrhy. A jen některé skončí realizací. Krátkodobě možná vyhozené peníze. Dlouhodobě se jedná o skvělou investici.

Menší sídla u velkých měst často trpí tím, že lidé v nich pouze přespávají, ale reálně nežijí. Jaký je dolnobřežanský recept na to, aby tomu tak nebylo?

V roce 2002 jsem vstoupil do komunální politiky, protože jsem nechtěl bydlet v noclehárně. Naším cílem bylo udělat z Dolních Břežan plnohodnotné sídlo, kde můžete pracovat, vzdělávat děti, trávit volný čas, nakoupit si a spotřebovávat širokou škálu služeb. Bylo nám jasné, že to vše nemůže poskytovat sama obec. Ale došlo nám, že obec může vytvořit podmínky, aby to, co neposkytuje obec, poskytoval soukromý sektor. A to se povedlo. Vytvořili jsme podmínky. Proto dnes máme širokou nabídku služeb.

V minulém roce jste získal ocenění Komunální politik roku za výstavbu nového hřbitova, tedy v kategorii veřejné zeleně. Jak se díváte na roli zeleně v současné době, kdy se ve velkém betonuje a pole se mění ve sklady a továrny?

Veřejné zeleni přikládám velký význam. Obec do veřejné zeleně investovala opravdu velké prostředky a motivovala k tomu i developery. Veřejná zeleň je spjata s kvalitou veřejného prostoru. A kvalitní veřejný prostor zvyšuje pohodu bydlení, to pak vede k vyšší ceně nemovitostí. Spočítali jsme, že do zeleně a veřejného prostoru bylo investováno zhruba 250 milionů korun. Zhodnocení pozemků je v řádu 1-3 miliardy korun. Takže ekonomický přínos je jednoznačný. Nemluvě o takzvaných měkkých faktorech, jako třeba dvojnásobná rezidenční stabilita oproti okolním obcím.

Co považujete za svůj největší úspěch, který zlepšil život obyvatel vaší obce? Co bychom si jako Vodňany mohli od vás vzít jako dobrý příklad?

Regulace živelné výstavby, důraz na kvalitu veřejného prostoru, důraz na kvalitu architektury a urbanismu veřejných staveb, otevřená komunikace s veřejností.

Na jak dlouho by se podle vás měl plánovat dlouhodobý rozvoj města a jeho směr?

Pracujeme s desetiletými plány a považuji je za optimální.

Znáte Vodňany a je něco, co byste z Vodňan mohli vzít vy?

Vodňany neznám a těším se na jejich návštěvu v září. Z každého města a místa si odnáším nápad, postřeh či inspiraci a jistě tomu tak bude i ve Vodňanech.

Věslav Michalik se narodil 1. března 1963 v Českém Těšíně. Vystudoval Fakultu jadernou a fyzikálně inženýrskou Českého vysokého učení technického v Praze. Je fyzik, pracoval jako vědecký pracovník Akademie věd ČR. Od roku 2004 je starostou Dolních Břežan a od roku 2012 zastupitelem Středočeského kraje.

Rozhovor: Ondřej Šmíd

zdroj foto: www.starostove-nezavisli.cz

CHVILKA BOTOLOGIE

rok 1515
vodňanský měšťan
Jan Škorně (zakladatel
rybníčku Škornička)

rok 2017

rok 2018

ilustroval: Karel Sádlo

Zajímá vás nějaké téma? Zajímají vás konkrétní informace z nějaké akce z Vodňan? Napište nám a my se pokusíme zjistit, jaká je realita. Chcete zveřejnit něco, co by měli znát všichni? Kontaktujte nás. Pokud to bude v duchu zásad, které jsme si vytyčili (a bude rozumné velikosti), rádi Váš příspěvek otiskneme.

ÚLOVKY Z VODŇANSKÉHO RYBNÍČKU

Vydává Vodňany pro změnu z.s., se sídlem U Starých stodol 676, 389 01 Vodňany, IČ: 04632745. Náklad 2 900 ks. Sazba, tisk a distribuce – vlastními silami. Ke vzniku tohoto čísla přispěli: Tomáš Bednařík, Viktor Blaščák, Karel Burda, Jaroslav Hryzbil, Pavel Janšta, Radka Madarová, Marta Mrvíková, Vladimír Petřík, Karel Sádlo, Ondřej Šmíd, Miloslav Vaněček

Vodňany pro **Změnu**

Kontakt:
info@vodnanyprozmenu.cz,
www.vodnanyprozmenu.cz.
Registrováno u MK
pod číslem E 22374.